

בואו נמנה

אנחנו

את השופטים

שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתְּנֵנוּ לָנוּ... וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק.
זה לא חזון אחרית הימים. זו מצווה שבידינו לקיים.

פסק הלכה / הרב יעקב אריאל

התורה מצווה "שופטים ושוטרים תתן לך".

נחלקו הפוסקים אם בזמן הזה, שבטלה הסמיכה, המצווה מדאורייתא או מדרבנן. מכל מקום, חובה לקיימה, וכן נהגו בכל תפוצות הגלות.

מגדרי המצווה:

א. בחוץ לארץ לכל עיר מערכת משפט נפרדת, ובארץ ישראל מערכת משפט לאומית.

ב. חכמי ישראל, מנהיגי הציבור, ממנים את הדיינים.

ג. הציבור מעניק סמכות למערכת המשפט. ומממן אותה.

כיום בארץ, המצווה לא מתקיימת על ידי:

- מערכת המשפט האזרחית. שנאמר "תתן לך", כלומר בדיני ישראל.
- בתי הדין הרבניים. מקיימים את המצווה באופן חלקי בלבד, כיוון שתחום סמכותם מוגבל על ידי המדינה למעמד אישי בלבד.
- בתי דין פרטיים. ממלאים תפקיד גדול ונשגב, אך אינם מהווים קיום למצוות מינוי שופטים, כיוון שסמכותם נובעת מהסכמת בעלי הדין ולא מכח הציבור, ואינם ממונים על ידי מנהיגות אחת כללית.

ראוי להסדיר מערכת משפט תורנית בחוק. עד אז, הדרך לקיום המצווה היא: לבנות מערכת משפט לאומית על ידי מנהיגות רוחנית כללית, ולהעניק לה סמכות ציבורית. היא שתאציל סמכות לבתי דין, הקיימים ואחרים.

כל חברה אנושית מקיימת את מצוות בני נח, ומסדירה את חיי החברה על פי ערכי המוסר שלה, באמצעות מערכת משפט. רק ערכי התורה לא מתגשמים בחיי החברה המאמינה בהם באמצעות מערכת משפט מחייבת. מצב זה הוא חילול השם, ואסור לקיימו.

תנועת ירושלים שייכת למנהיגות רוחנית רחבה, ומזמינה כל ראש ישיבה ורב ישוב, ולכן ראויה לבנות את מערכת המשפט התורנית הלאומית. הצטרפות ציבור לתנועת ירושלים, תוך קבלת מערכת המשפט שלה, 'שלום ירושלים', כבורר בין חבריה, מעניקה לה סמכות ציבורית.

לכן מצווה על כל יהודי להשתתף בהתארגנות הציבורית לקיום המצווה: להצטרף לתנועת ירושלים, ולהעניק סמכות למערכת המשפט שלה, ולהשתתף במימון פעילותה.

המקורות לפסק באתר.

להצטרפות לתנועה

תשובות לשאלות נפוצות

במה זה שונה מבתי הדין הקיימים?

למערכת משפט יש סמכות לחייב את הנתבע להגיע, וגם לקבוע מי השופט. לעומת זאת, לבית דין לממונות אין סמכות להכריח את הנתבע להגיע. לכן רוב הסכסוכים בין אנשים שכביכול מחויבים לתורה מגיעים למערכת המשפט האזרחית. לפעמים התירוץ הוא חוסר הסכמה על הבורר. זה רוצה את בית הדין של חב"ד, וזה רוצה דיין תימני, זה רוצה את ראש הישיבה שלו, וזה את רב היישוב שלו. רבים מבתי הדין לממונות שותפים ב'שלום ירושלים', כיוון שבפועל הנשיאות תפנה אליהם, ובעצם תתן להם סמכות ותרום את מעמדם.

האם זה קביל משפטית?

כן. חוק הבוררות מאפשר לשני אנשים או יותר להסכים על בורר, ובית המשפט יגבה את הפסק שלו, ויאפשר לממשו בהוצאה לפועל. המדינה מעודדת בוררות, גם כדי להקל על העומס בבתי המשפט, וגם כי זו אחת מזכויות הפרט בדמוקרטיה, ליישב מחלוקות בדרך רצויה לצדדים. פרופ' אביעד הכהן מלווה משפטית את התנועה.

מדוע עלי למנות מערכת משפט מראש? אם תיווצר מחלוקת אלך לבית דין תורני.

הרי כולנו מבינים את מה שמבינה כל האנושות, שצריכה להיות מחוייבות מראש לחוק ומשפט, שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו. השאלה היא רק לאיזו: תורנית או לא. הבעיה היא, שאנחנו לא נותנים לחוקי התורה את אותה סמכות שאנו נותנים לחוקי המדינה, ולחרפתנו עוד שואלים מה הפגם בזה. נראה לנו שהמצב הקיים הוא שהיה והוא שיהיה, אך ההפך הוא הנכון. קהילות ישראל העניקו סמכות למערכת משפט תורנית, וכך גם יהיה כשישובו שופטינו כבראשונה. המצב הנוכחי נורא, וחוסר תקדים בהיסטוריה היהודית. זו איננה מצווה פרטית, אלא הכרעה כללית: מקבלים עול מלכות שמיים, ומתחייבים לה' ולתורתו, או מסמיכים רק חוק ומשפט אנושי.

האם התנועה מגזרית?

לא. כל ראש ישיבה רוב יישוב מוזמן למנהיגות, וכל אדם מוזמן לתנועה. המנהיגות מונה כבר למעלה ממאה רבנים מכל החוגים, וקצב הגידול תלוי בציבור. ככל שיש לתנועה יותר חברים, תקציב ופרסום, כך יש לרבנים יותר עניין להצטרף למנהיגות ולהתאחד. כלומר, אם יש מכונית נוסעת, הם רוצים לשים יד על ההגה, אך אם זה רעיון תיאורטי בלבד, לחלקם אין עניין לשתף פעולה עם בעלי מחלוקתם. הפעם המנהיגות בחרה שבעה רבנים לנשיאות מערכת המשפט: הרב שלמה אבינר, הרב חיים דרוקמן, הרב יעקב אריאל, הרב יהושע ויצמן, הרב דוד סתו, הרב ברוך גיגי, והרב יהושע שפירא. ב"ה בפעם הבאה המגוון יתרחב.

אם האדם שאתו יש לי מחלוקת אינו חבר בתנועה?

אי אפשר לחייבו. הבעיה תיפתר כשכל העם יצטרף לתנועת ירושלים, כהבטחת הנביא:

”ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועצריך ככתחילה, אחרי כן יקרא לך עיר הצדק
קריה נאמנה. ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.”

החזון

את מצוות "שופטים ושוטרים תתן לך" קיים עם ישראל בכל תפוצות הגלות, כולל הסבים שלנו לפני מאה שנה. תמיד הייתה לקהילה היהודית מערכת משפט תורנית, באמצעותה התנהלו מערכות היחסים על פי ערכי התורה. רק כאן בארץ איננו מקיימים את המצווה היסודית הזו, למרות שאנו חייבים לקיים אותה כמו להניח תפילין ולהדליק נרות שבת, וזה מחדל חמור.

איך עושים את זה?

בונים מנהיגות רוחנית, של ראשי ישיבות ורבני ערים ויישובים, בונים יחד מערכת משפט תורנית. הם בחרים מעת לעת מספר רבנים, וממנים אותם לשמש בנשיאות מערכת המשפט.

עכשיו השלב המשמעותי. אתה ואת, אנחנו הציבור, מקבלים על עצמנו את מערכת המשפט, כך שבמידה ותיווצר בינינו מחלוקת, הנשיאות, או בית דין מטעמה, יישבו אותה.

עושים זאת באמצעות טופס הצטרפות לתנועת ירושלים, שיש בו שני מרכיבים:

1) הסכם בוררות, מחייב משפטית, המקבל את מערכת המשפט התורנית "שלום ירושלים" כבורר במחלוקות בין חברי התנועה.

2) דמי חבר בהוראת קבע, לשתי מטרות:

א. משפטית - דמי החבר מבטאים את התמדת החברות בתנועה, כך שתוקף הסכם הבוררות יתחדש מדי חודש, שאדם לא יאמר הצטרפתי לתנועה לפני שנה אך עזבתי לפני חצי שנה. מצד זה די בשקל אחד בחודש.

ב. מימונית - מערכת המשפט משרתת את חברי התנועה בחינם, והמימון חיוני לפעילותה, וכלול במצוות מינוי שופטים. מצד זה ראוי לתרום כנדבת הלב.

רק הגביה של השקל עולה לנו פי כמה מהשקל, ואנו מבקשים, לא מחייבים, לכל הפחות לכסות את ההוצאה בסכום של עשרה שקלים. מעבר לזה, עלינו לבנות מערכת מקצועית וברמה גבוהה של דיינים ושירות, שתתחרה במערכת המשפט האזרחית, כך שעם ישראל יבחר בה ולו מצד יעילותה, וזה עסק יקר מאד. בגלות, הקהילה חייבה את חבריה לממן את מערכת המשפט. אנו לא מחייבים, כדי לתת מענה גם לעניים, אך מבקשים לתת כפי היכולת, מתוך תחושת אחריות לגודל השעה והבנת המשמעות העמוקה של המהלך.

אתם מוזמנים למלא את טופס ההצטרפות באתר.

לאחר מכן התגייסו להרחבת המעגלים. השעה הרת גורל, תהליך הגאולה מחכה לתחיית הרוח, מדינת ישראל זקוקה לתוכן יהודי, לעיצוב על פי ערכי התורה. אבותינו התגייסו לתחיית החול, ואף בנינו מוסרים את נפשם למען הבטחון וההתיישבות. תחיית הרוח דורשת התגייסות לא פחותה מזו.

”למען ציון לא אחשה, ולמען ירושלים לא אשקוט, עד יצא כנגה
צדקה, וישועתה כלפיד יבער”